

[Weikop.]

engang mange, men det er dog ikke anderledes, end at man kan se af lovforslagets bemærkninger, at der er endnu flere, der ønsker at komme med. Det er i øvrigt ikke ukendt, at der på flere områder indføres sådanne store råd eller repræsentantskaber, fordi, som man altid siger, man på bredest muligt grundlag vil have, at så mange kyndige som muligt skal tage sig af tingene.

Men jeg kan ikke lade være at gøre den bemærkning, at i denne tid, hvor man skal rationalisere — det står altid på dagsordenen — synes jeg ikke, man kommer uden om, at man med disse meget store organer belaster uhyre mange menneskers tid. Jeg tror næsten, at man kunne fylde hele folketingsgården, hvis alle medlemmer fra kommissioner og repræsentantskaber, og hvad det nu er, blev samlet på én gang. Jeg skal ikke bestride, at der ligger en god tanke bag dette lovforslag. Men når man har nogle organer, der har virket ganske godt gennem mange år — de har jo virket, som det også er blevet sagt, under undervisningsministeriet tidligere, medens erhvervsundervisningen er ny inden for undervisningsministeriet — er jeg ikke 100 pct. sikker på, at man netop lige nu skal styrte sig ud i noget nyt; jeg vil gerne gentage, jeg siger: lige nu skal styrte sig ud i noget nyt. Det forekommer mig, at der i denne tid skal nås så forfærdelig meget og laves så forfærdelig meget nyt, uden at det, synes jeg, altid er helt sikkert, at det letter arbejdsgangen og fremmer arbejdet. For mig er det også helt afgørende, at man med den mangel på arbejdskraft, der er i ministerierne og i det hele taget, ikke lægger mere på end højest nødvendigt.

Nu fremgår det af lovforslaget — og det er også sagt her både af den socialdemokratiske ordfører og af det ærede medlem hr. P. E. Eriksen — at dette ikke koster noget. Det er jo noget, man ikke kan undgå at lægge mærke til; og det må jeg så stole på, det er klart. Men det koster i alt fald en lang række menneskers tid. Det er også nævnt, at man tænker sig en omlægning af hele erhvervsundervisningens administration — sådan må jeg forstå det — inden for undervisningsministeriet, og man spørger så sig selv, om denne omlægning ikke koster noget. Jeg skal ikke blande mig i

den højtærede ministers administration, men blot spørge, om det er det rette tidspunkt for sådanne ændringer. Så vidt jeg er orienteret — det kan være, jeg tager fejl — er det meningen, at der skal oprettes et helt nyt direktorat, og samtidig skal der så nedlægges 3 stillinger som direktør; den ene for handelsskoletilsynet, den anden for den tekniske undervisning og den tredje vist for maskinmesteruddannelsen. Det lyder udmærket, at man skal nedlægge 3 stillinger, men til gengæld skal man så have en administrationschef, en stilling knyttet til planlægningsrådet, en undervisningschef, nogle nye kontorchefer og et par nye uddannelseskonsulenter, der bl. a. skal undersøge behovet for uddannet arbejdskraft — altså en udvidelse på visse punkter. Derfor er det et spørgsmål, om det er helt rigtigt lige i denne tid at skride til sådanne foranstaltninger.

Jeg vil gerne, for at det ikke skal blive misforstået, gentage, at jeg ikke mener, at vi her i tinget skal blande os i administrationen, og det, vi blander os i, er i virkeligheden også omkostningerne ved administrationen. Vi følger administrationen og kritiserer den også, hvis vi finder anledning dertil, og da jeg er temmelig sikker på, at den omlægning af administrationen, man foreslår, koster noget, uden — og det lægger jeg afgørende vægt på — at man derved kan overvinde de vanskeligheder, der utvivlsomt er på mange områder, er jeg faktisk af den opfattelse, at man ikke lige for tiden bør ommøblere, når man ikke er helt sikker på at opnå virkelige fordele, og her tænker jeg naturligvis på fordele for undervisningen.

De foreslåede ændringer kan også føre til en vis utilfredshed blandt dem, der skal arbejde med tingene. Det vil ikke være så heldigt, hvis kontakten afbrydes mellem handelsskolernes folk og de embedsmænd, der har beskæftiget sig med dette arbejde, og som kender problemerne til bunds.

Jeg synes, tingene må ses i en vis sammenhæng. Selve det lovforslag, vi behandler, er et nødvendigt led, men det er samtidig et led i en større sammenhæng, og man bør både i forbindelse med undervisningen på handelsskolerne og med erhvervsundervisningen i det hele taget tage den